610/00

Den 29. december 2000 blev i sag nr. 52.999:

xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xxxxxx
xxxx xxxxxx

mod

Tryg-Baltica Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har husejerforsikring i Tryg-Baltica Forsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til en retssag mod selskabet.

Den underliggende tvist vedrører en olieforurening. Nævnet har i kendelse nr. 50.470 taget stilling til denne tvist. Af kendelsen fremgår: "Forsikringstageren, der har husejerforsikring i Tryg-Baltica Forsikring, klager over selskabets behandling af en anmeldt forureningsskade. Som følge af utæthed i en olietank løb der i december 1995 ca. 1000 l olie ud under klagerens hus. Selskabet har ad flere omgang søgt at udbedre skaden, senest i efteråret 1998 ved ophugning af en del af kældergulvet og bortgravning af jord. Klageren gør gældende, at der stadig er olielugt i ejendommen, hvorfor han kræver hele kældergulvet ophugget og forurenet jord fjernet. Selskabet gør principalt gældende, at kravet er forældet, idet klageren siden 1996 har været bekendt med lugtgenerne. Subsidiært gør selskabet gældende, at forsikringen kun dækker fundament indtil 1 m under kældergulv. Endvidere gør selskabet gældende, at prøver viser, at der kun er en meget ringe restforurening tilbage, hvorfor der ikke er risiko for skade på bygningen. Nævnet udtaler: Da selskabet sidst har søgt at udbedre skaden i slutningen af 1998, kan et eventuelt krav på yderligere erstatning først anses for forfaldet, når resultatet af selskabets udbedringsforsøg foreligger. Et eventuelt krav har således ikke været forældet ved sagens indbringelse for nævnet

den 17/5 1999. På det foreliggende grundlag - herunder oplysningerne om størrelsen af restforureningen - finder nævnet ikke at kunne pålægge selskabet at yde yderligere erstatning. Derfor b e s t e m m e s : Klagen kan ikke tages til følge."

Klagerens advokat har i skrivelse af 19/4 2000 anført: "Ankenævnet anfører i sin kendelse af 13. december 1999, at man på det foreliggende grundlag, herunder oplysning om størrelsen af restforureningen, ikke finder, at kunne pålægge selskabet at yde yderligere erstatning. Det er klart, at T.P. [klageren] på det foreliggende grundlag, – hvor der alene er tale om en skriftlig behandling, og – hvor der ikke er afholdt syn- og skøn, således som det krævet i stævningen, der vedlægges som sagens bilag ... ikke har mulighed for at dokumentere omfanget af restforureningen. Dette kan ikke gøres uden afholdelse af syn- og skøn. Et syn og skøn i en sag af denne her karakter er en særdeles bekostelig affære, der kan andrage kr. 30.000,00 – 40.000,00. Jeg har indgående drøftet disse spørgsmål med min klient, og han har ikke økonomiske muligheder for at iværksætte en sådan sag uden retshjælpsdækning. Jeg har dog i stedet indhentet en erklæring fra en ved retten i Ringkøbing sædvanlig anvendt syns- og skønsmand, ingeniør K.N., der efter at have gennemgået sagen har anført, at der på trods af den foretagne oprensning er en begrundet mistanke til, at der stadig er en betydelig restforurening. Kopi af erklæringen af 18/4 2000 vedlægges som bilag ... Der er ikke tale om en syns- og skønsvurdering, men alene en faglig vurdering ud fra det foreliggende grundlag, og som på dette grundlag ikke kan foretages bedre. Det er efter min opfattelse ikke muligt på det foreliggende økonomiske grundlag og på det foreliggende oplysningsgrundlag at sandsynliggøre nærmere, at der er grundlag for at føre retssag. En situation som den foreliggende, hvor de økonomiske konsekvenser af skaden må formodes at være identiske med ejendommens værdi, hvor den retshjælpssøgende dagligt fysisk kan mærke skaden, hvor ingeniør K.N. kan udtale, at der formodentlig er en væsentlig restforurening, er der et berettiget behov for, at retshjælpsforsikringen dækker de omkostninger, der er forbundet med at få efterprøvet kravet."

Klageren har den 27/11 2000 fremsendt en lægeerklæring af 20/11 2000.

Selskabet har i skrivelse af 24/5 2000 anført: "Vi har ved brev af 28. januar 2000 afvist at give forhåndstilsagn om retshjælp med henvisning til § 5 stk. 1 samt § 2 stk. 3 om uri-

melige omkostninger, men har erklæret os indforstået med at revurdere vores stilling, såfremt forsikringstageren ved dom eller hvis der sker ændringer i grundlaget til støtte for vores forsikringstagers påstand. Som det fremgår af vores indlæg af 23. juni 1999 i AK 50.470 er der i forbindelse med skadesagen foretaget omhyggelige undersøgelser og målinger ved et anerkendt miljøfirma, som er specialist på området, ligesom Skjern Kommunes Miljøudvalg har været involveret i sagen og har godkendt den foreslåede og udførte løsning. Vi finder ikke, at ingeniør K.N.'s erklæring af 18. april 2000 bidrager med nyt, når henses til, at der foreligger objektive målinger af restforureningen i jorden under kældergulvet. På det foreliggende grundlag fastholder vi vores forbehold om retshjælpsdækning, som vi finder er i overensstemmelse med sædvanlig praksis, jfr. bl.a. AK 49.105, 47.860, 47.413, 45.894 og 45.815."

Af den omhandlede ingeniørerklæring af 18/4 2000 fremgår: "Ved besigtigelsen kunne konstateres, at der i 2 rum i kælderen stadig kan konstateres olielugt. Af bygningsejer er det endvidere oplyst, at vasketøj ikke kan tørres i de to rum, da tøjet får en kraftig olielugt. Ud fra de observerede forhold kan det konstateres, at den foretagne afhjælpning ikke har været tilstrækkelig. Afhjælpningen blev udført ved, at betongulvet i eet rum blev ophugget og en del jord under gulvet blev udskiftet med sand, endvidere blev der ført udluftningsrør under gulvet i det tilstødende rum afsluttet udenfor ejendommen."

Af miljørapporten – som også var fremlagt i den tidligere ankenævnssag – fremgår bl.a.: "**5. Konklusion** ***5.1 Forureningskilde.*** Forureningen skyldtes, at ejendommens 1200 liters fyringsolietank sprang læk, hvorved ca. 600 liter fyringsolie strømmede ud. Ved uheldet gennemtrængte olien gennem det porøse kældergulv og forurenede sandlaget herunder. ***5.2 Restforurening.*** Oprydningsarbejdet blev udført efter Miljøministeriets vejledning med afgravnings kriteriet på, at rest indholdet af olie efter endt oprensning, højst må efterlade 50 mg. olie pr. kg. jord. Det må betegnes, at oprensningsresultatet er yderst tilfredsstillende. Analyseresultaterne antyder også, at der kun er en meget ringe restforurening tilbage, mindre end 10 mg/kg jord. ***5.3 Risikovurdering.*** Efter der er udført en afværgningsforanstaltning ved bortgravning af den forurenede jord, anses det derfor at risikoen for yderligere forurening er afværget. Området betragtes herefter som forureningsfrit."

Af stævningsudkastet fremgår bl.a.: "**SYN- OG SKØN:** Der begæres afholdt syn- og skøn til konstatering af skadeårsag og omfang. I forbindelse med syn- og skøn ønskes foretaget målinger af lugtgenerne til konstatering af om grænseværdierne er overskredet."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?** ... 3. Selskabet skal – på det foreliggende grundlag – afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand. ... **§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?** 1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagens akter og finder, at der ikke er skabt en sådan formodning for, at et syn og skøn vil vise, at der er en dækningsberettiget forureningsskade, at nævnet kan pålægge selskabet at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning for det ønskede syn og skøn.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard